

ESIMESED 30 PÄEVA KÜMNENDIKUNA

Ikka antakse inimestele aega selleks, et end sisse seada uuel töökohal. Kuidas on uue kooliga harjunud Ülenurme Gümnaasiumi kümnendikud? Mida mõtlevad nad olevikust ja tulevikust?

Minu jaoks on Ülenurme Gümnaasium uus kool. Esmamulje on hea. Siin on toredad õpilased ja õpetajad, kes õpetavad selgelt ja hästi. Kindlasti on gümnaasiumis raskem kui põhikoolis, seda on kohe aru saada, pead olema palju kohusetundlikum ja iseseisvam. Vahepeal on tunne, et ei saa hakkama, et nii palju on õppida, aga siis hakkab mõtlema, et tulevikus on mulle sellest abi.

On õpilasi, kes kurdavad, et on raske õppida ja õpetajad on ranged, aga tegelikult on kõik normaalne. Siin koolis on tegelikult päris hea õppida, kuna siin rõhutakse rohkem õppimisele kui mujal koolides.

Kooli söökla on ka ilus ja söök on väga hea. Aga vahepeal peab kaua sabas seisma ja see on päris tüütu, eriti kui kõht on tühi. Praegu käib koolis ka ehitus ja kui keset tundi hakatakse puurima, on raske keskenduda. Samas kui ehitamine valmis saab, on kool veel ilusam ja suurem.

Alguses oli muidugi suhteliselt võõras kõik, kuna tulin väga väikesest koolist, kus oli 53 õpilast terve kooli peale, siis juba koos paralleeliga 50. Mulle meeldib see kool väga ja ma ei kahetse üldse. Meie klass on kõige toredam ja sõbralikum.

Olen aru saanud, et gümnaasiumis ei tohi üldse puududa, sest uued teemad tulevad peale ja raske on uuesti järjele saada.

Koolis on ka juba juhtunud ühteist huvitavat. Oleme palju naerda saanud, kuid oleme ka kõvasti tööd teinud. Oleme saanud oma esimesed head ja halvad hinded.

Arvan, et gümnaasium oli siiski minu jaoks õige valik. Ma olen elus juba oma sihid paika pannud ning näen tuleviku ja karjääri nimel vaeva.

Õpetajad on toredad mõni teeb nalja, mõni ei tea, mis nali ongi.

Enamus õpetajaidki hakkas mulle meeldima ja ma tulin lausa hea tundega kooli. Esimeste päevadega avastasin, kui imehead toidud siin on.

Paljud kardavad enne gümnaasiumi, et ei saa seal hakkama, ka mina olin üks neist, aga tegelikult ei ole siin midagi karta. Muidugi ei ole mõtet siia niisama ka istuma tulla, sest gümnaasium on ikkagi vabatahtlik õppeasutus.

ÕPPEKÄIK TALLINNA

12.oktoobril käisid 9. klassid Tallinnas. Kõigepealt viis buss lapsed Toompeale, edasi mindi Riigikogu hoonesse istungite saali. Õpilased jälgisid Riigikogu XI täiskogu VIII istungjärgu tööd. Parajasti esines Eiki Nestor, istungit juhatas Keit Pentus. Istungite saalist läksid lapsed Riigikogu alumisele korrusele, kus giid Stiwan Kald rääkis Riigikogu tööst ja maja ajaloo.

Riigikogu külastuse järel siirdusid 9.a klassi õpilased AHHA teaduskeskusesse, 9.b klassi õpilased ekskursioonile *Kiek in de Köki* bastionikäikudesse. Teaduskeskuses oli eurole ülemineku eel üles seatud uus rahanäitus, mis koosnes peamiselt infostenidest, aga seal oli ka mitmeid huvitavaid interaktiivseid tegevusi. Lisaks osalesid teadmishimulised õpilased euroteemalises viktoriinis. Peaaegu kõigile küsimustele suutsid meie õpilased vastused leida. 17 küsimusest olid laste arvates huvitavamad euro ajalugu ja rahatähtede kujundust puudutavad küsimused. Kõik teavad, keda on kujutatud 500-
kroonil, kuid et 500-eurosel pangatähel on kujutatud 20. sajandi modernne arhitektuur, seda saadi viktoriini lõpuks teada.

Tallinnas Vabaduse platsi kohal kõrguv *Kiek in de Kök* koos Ingeri ja Rootsi bastionide käikudega on taas külastajatele avatud. Meie õpilastele oli see kõige huvitavamaks õppekäigu ettevõtmiseks, sest ekspositsioon „Ajarännak. Tallinn 1219–2219“ pakub elamusi, teadmisi ja meelelahutust. Innovaatiliste multimeedia-, video- ja helilahenduste abil tutvustati Tallinna tekkimist ja kujunemist, linna kaitserajatiste ajalugu ja tähtsamaid sõjalisi sündmusi.

Pärast õppekäigu programmi läbimist tutvusid õpilased iseseisvalt Tallinnaga. Kõik said linnas hakkama, keegi ei eksinud, kõik tundsid kella ja kõik kogunesid õige ajaks Raekoja platsile, et ühiselt minna bussile, mis lapsed pärast Tallinna õppepäeva koju viis.

MILVI TISLER

AHHA teaduskeskuses oli palju põnevat uudistamist.

KÄIK RIIGIKOKKU

12. oktoobril käisid 9.a ja 9.b klass Riigikogus. Riigikogusse sissesäämiseks paluti meil välja otsida pildiga dokument – õpilaspilet, pass või ID-kaart ja siis pidime läbima metallidetektori.

Kõik vajalikud toimingud tehtud, viidi meid Riigikogu saali. See maja oli nagu labürint. Kui meil oleks palutud minna tuldud teed tagasi, ei oleks mina vist sellega hakkama saanud. Kui jõudsim Riigikogu saali, oli istung juba ammu alanud. Hetkel toimus mingisuguse eelnõu vastuvõtmise või tagasilükkamise arutus. Siis toimus hääletamine. Hääletuse tulemused olid väga sarnased, aga enamus oli eelnõu tagasilükkamise poolt ja siis haamer lihtsalt löödi vastu alust ja kuulutati eelnõu tagasilükatuks. Seejärel meie ekskursioon jätkus ja meile selgitati Riigikogu tööd ning seda, kuidas võetakse vastu seadusi.

Sain kindlasti palju targemaks, sest tegelikult mind poliitika eriti ei huvita, aga seekord tundus see isegi natuke huvitavana, nähes, kuidas toiminguid läbi viidi.

JÜRGEN RUUT, 9.a klass

Riigikogu saalis saadi aimu poliitikute igapäevaelust.

Fotod: Milvi Tisler

ÕPIOSKUSTE OLÜMPIAAD

12.oktoobril toimus Tartu maakonna järjekordne 6. klasside õpioskuste olümpiaad. Mida arvavad osavõtjad ise?

Siim Nõmmiste: „Olümpiaadist võtsid osa 6.b ja 6.a klassi õpilased, meid õpetasid Ave Vigel, Milvi Tisler, Marit Rauk ja Maia Uiho. Õppisime informatsiooni otsima teatmikust „A ja O“, tehnikaleksikonist, ÕS-ist, muusikaõpikust, loomaentsüklopeediast, võõrsõnade ja vanasõnade kogumikust. Olümpiaad toimus Nõo gümnaasiumis. Me olime küllaltki närvis. Alustati koolide tutvustamisega ja mõned kavad olid igavad. Meil tuli esineme hästi välja. Tööd lubati teha 2 tundi. Ruum oli suur ja koolivõistkonnad istusid eraldi laudade taga. Me leidsime kõikidele ülesannetele vastused ja saime teise koha. Esimeseks tuli Nõo, kaotasime ainult 0,95 punktiga, Elva oli kolmas ja jäi meist maha kolme punktiga. See oli väga lahe üritus ning ise oli ka hea saada uusi teadmisi.“

Henri Karpov: „Hurra, me saime teise koha!!! Minu jaoks oli õpioskuste olümpiaadil osalemine esmakordne. Enne olümpiaadi pidime usinasti õppima, kuidas infot hankida. Marit Rauk koostas meile läheda kooli tutvustava kava ja „turvas“ meid kohapeal. Osales 11 kooli. Meil oli hea tiim ja koos oli tore töötada. Kahju ainult, et esikohast nii napilt ilma jäime... Arvan, et sellisel üritusel osalemine oli mulle endale väga kasulik ja andis üksjagu teadmisi juurde.“

OLI KAUNIS SEPTEMBRIKUU ALGUS!

Hea sõber! Ära arva, et sa kuuled või loed valesti. Ei, ei! Väljade pääl on juba ammugi sügis! Rohkemgi veel! Kurjad ilmad on ennast kuulutama hakanud. Isegi rahet on nähtud siinkandis maha sadavat. Või võta need tormiks paisunud tuuleilidki... Küll siin, küll mujal Maarjamaal olla lausa suuri puid kui tulehakatuse pilpaid maha murdnud!

Ühel korral sattusin ise kah Tallinnast Tartusse tulles olukorda, kus korraga olid maa ja taevas pahupidi. Ja-ja! Ikka sellel sügisel! Olime parasjagu Adavere tuuliku kandis, kui kõik see algas... Alles oli päike seal sinises taevaotuses kenasti säravas ja siis... Äkitselt läks taevas kiiresti-kiiresti aina süngemaks, ähvardavamaks ja kurjakuulutamamaks. Valgus kadus tasakesi maadligi suruvasse sinkjasmusta halli pilvemassi. Siis üksik tuulepuhang, teine veel ja korraga hakkas kõik ümberringi mühisema, praksuma, ulguma, lendama! Lendasid pahmakatena oksad, murdusid puud, taevaluugid olid pärani valla. Vett langes seal alla toobriga! Kõik, mis vähegi tormile järele andis, lendas raksudes ja praksudes, lausa vihisedes kuhugi... Loodus näitas oma võimu sügistormis. Eks neid tormi-tormikesi olnud teisiigi, aga sügisel kui ühel aastaajal teiste hulgas on mitu palet.

Miks ma sellest räägin, hea lugeja? Ikka sellepärast, et nagu septembrist rahvas on hakanud nimetama juba ammustest aegadest peale sügisekuuks, nii on ta jäänud. 23.septembril võttis sügis suvelt valitsemisohjad üle. Ja vaadake, kuidas aeg on lennanud. Mina tahan teile rääkida kaunist septembrikuu algusest, aga olen jutujärjega märkamatuks jõudnud oktoobrisse. Kuidas siis niimoodi?! Aga sellepärast, et aeg on väga kiire kaduma. See on kui linnuke sinu peos. Hoiad teda õrnalt kinni ja tajud, kuidas tema väike südameke ärevalt tuksub. Siis avad peo ja – vurdi, läinud ta ongi.

Nii on ka kogu selle eluga meis endis ja meie ümber. Mõnegi juba toimunud sündmuse puhul läheb südames soojaks ja hinge trügib väike heldimus. Usun, et septembrikuu algus on tuhandetes Eestimaa peredes just see päev! Pole tähtis, kas 1.septembri hommikupäike tõuseb kaugel Ruhnu saarel või siin, Ülenurme-mail. Igas peres, kus vähegi kooliminejaid lapsi on, oodatakse seda päeva. Need, kes astuvad kooliteed mitte esimest korda, võtavad seda hetke rahulikumat. Aga ikkagi! Kui ees ootab armastatud õpetaja, siis tahaks teda juba rutem näha ja talle ilusat kooliaastat soovida. Mis toimub aga nende väikeste poiste-tüdrukute peakestes, kes alles alustavad oma pikka kooliteed? Oh-oh-oo! Seda ei tea vist keegi! Olgu nad suured või väikesed. Igal omad mõtted. Kui vaadata esimesel koolipäeval isade-emade nägusid, siis kohati tekib peas kahtlus, et kes nüüd kooliteed alustab. Väikemees või tüdrukutirts on otsekui vanarahu ise, aga need suuremad...

Tasakesi aga kindlalt jõudsingi selle tähtsa päevani meie koolis – Ülenurme Gümnaasiumis. Sellel aastal näitas kalender, et kooliaasta esimene nädal algab lastele puhkusega! Küllap see oligi hea isadele, emadele. Sai veel kord kõik üle vaadatud, kontrollitud. Kas ikka kõik on nii nagu vaja? Vaata, hea lugeja! Kas pole tore, et meie koolil on kaks maja. Oleks üks maja, jääks ära see vahva koolituleku rongkäik! Küll võib väikesel poisil-tüdrukul olla uhke tunne hoida kinni oma vanema koolivenna-kooliõe käest ja astuda koolimaja poole. Ees on raudtee ja lausa nelja-realine autodest tulvil maantee. Siin saab kohe teada, palju on tarkust selles, kuidas neid ületada. Kõike tuleb teha rahulikult, läbimõeldult. Ikka pilk vasemale, siis paremale ja siis rahulikult sammul edasi, kui valgusfooris põleb roheline tuli. Esimese koolipäeva puhul aitas lapsi neid takistusi ületada tore politseionu Kristjan koos ametivendadega. Paljud emad-isad olid tulnud lapsi saatma autodega. Foto-aparaadid klõpsusid ja päike paistis nii soojalt. Igal aastal on Tõrvandisse jõudes meid südamliku aplausiga vastu võtnud lasteaias „Rüblük“ kasvandikud. Kohal olid nad tänavugi. Aitäh neile heade soovide eest!

Oi kui palju rahvast oli koolimaja peasissekäigu juures! Eks ikka emad ja isad! Ja muidugi meie algkoolimaja õpetajad olid tulnud sel tähtsal päeval neid kõige tähtsamaid, esimesse klassi astujaid, vastu võtma. Peasissekäigu ukseid olid kohe päris lahti tehtud. Nii jäigi meie gümnaasiumi väikese maja õppealajuhatajal Merje Aavikul üle vaid trepile tõusta ja heasoovliku naeratuse saatel lapsed kooli kutsuda.

Sedakorda tulid esimestesse klassidesse tarkust äga nõudma seitsekümmend neli armsat poissi-tüdrukut. Kõige tähtsamaks õpetajateks nende jaoks said kolm klassijuhatajat: Kristel Hokkonen, Kalli Ird ja Lairi Jürna.

Aeg on lennanud kiiresti. Õpetajad on hästi õpetanud ja lapsed hoolsalt õppinud. Nüüd on kõigil koolitööst veidi puhkust vaja. Esimestele klassidele saab esimese koolivahepäeva! Indu uuteks õpinguteks pärast ilusat puhkust!

JAAN AITAJA

1.a klass ja klassijuhataja Kalli Ird kokakunsti tunnis.

1.b klass ja klassijuhataja Lairi Jürna eesti keele tunnis.

1.c klass ja klassijuhataja Kristel Hokkonen eesti keele tunnis.

Fotod: Jaan Aitaja

KÄIK PÖLLUMAJANDUSMUUSEUMISSE

23.septembril käisime klassiga põllumajandusmuuseumis. Siis oli veel ilm soe ja päike paistis. Kõigepealt meile räägiti, kuidas teha leivatainast ja juuretist ning kuidas vanasti leiba tehti. Seejärel tutvustati või tegemist. Saime ka võimasina keerutamist proovida. Igaüks pidi tegema kakskümmend tiiru.

Järgmisena läksime heinaküüni. Seal sai koodiga viljapeadest teri välja peksta ja käsikiviga jahu teha. Siis läksime veskisse. Sinna sai minna neljakesi korraga ja sellepärast läks seal päris kaua aega. Veski oli kahekorruseline. Pidime ronima redelist üles. Üks meist kartis kõrgust ja kui veski liikus, siis ta hakkas kartma ning läks alla. Hiljem läksime mõisahäärberisse sööma. Pakuti mulgiputru, teed ning ka oma tehtud võid ja leiba. Lõpuks kingiti klassidele lauamängud „Kuidas valmib leib“.

Meile meeldis põllumajandusmuuseumi poolt korraldatud üritus.

LIISBET RANNAST, 6.a klass

ÕPILASKONVERENTS RAHVUSRAAMATUKOGUS

7. oktoobril sõitsid kolm kaheksanda, seitse üheksanda klassi õpilast ja õpetajad Ivo Porkon ning Marit Rauk Tallinnasse Eesti Rahvusraamatukogusse. Seal toimus õpilaskonverents, kus me tutvustasime Soome Jakomäe Põhikooli õpilastele Leo Kunnase, Lehte Hainsalu, Helga Nõu ja Kersti Kivirüüdi loomingut. Soome õpilased tutvustasid meile aga Johan Ludvig Runebergi, Jukka Parkkineni, Mauri Kunnase, Tove Marika Janssoni loomingut.

Kuna meie esitasime oma slaidi eesti keeles ja nemad soome keeles, siis ei oskagi arvata, kui palju keegi aru sai. Õnneks oli Soome kooli õpetaja tõlkinud kummassegi keelde lühikesed kokkuvõtted slaidide kohta.

Kõigepealt me kohvitasime. Eks kõik olid väsinud pikast sõidust ja ka natuke ujedad, seepärast algul ei teinud me pikka juttu soomlastega, vaid asusime kohe slaidide esitluse kallale, mis läks kõigil väga kenasti. Minu arvates. Olime kenasti end riidesse pannud ja slaidid korralikult ette valmistanud. Hiljem saime teada ühelt Soome õpilaselt, et nad ehmatsid alguses täitsa ära, kui me nii ametlikult ja korralikult seal ees esitasime oma *powerpointe*.

Kui kõik slaidid said esitletud, oli aeg rühmatöö jaoks. Meid jagati kolmeks grupiks ning iga grupp sai nii eestikeelsed kui ka soomekeelsed lipikud, millel oli peal küsimus ja taga ka vastus. Iga õige vastuse korral sai võistkond ühe punkti. See läks kõigil väga kenasti ning töö käigus sai ka küsitud Soome õpilaste kontaktandmeid.

Hiljem olime kõik erksamad ja jutukamad ning tegime juba koos pilte. Me rääkisime omavahel inglise keeles ning juttu oleks jätkunud kauemaks. Sööklas hiiglaslikku lõunasööki süües rääkisime uute tuttavatega paljudel teemadel ning iga hetkega muutusid nad üha jutukamaks ning üsna pea olidki nad niiõelda „omad“.

Kui me lahkusime, oli kõigil kurvastus suur, kuid tahe kohtuda suurem.

Ülenurme Gümnaasiumist osalesid järgmised õpilased:

Kadri Irdt 8.a, Eleri Anni 8.a, Henri Maalmann 8.a, Kristel Altsaar 9.a, Pille-Riin Vare 9.a, Kaidi Kolsar 9.a, Jonna Sild 9.a, Age-Midrit Rohusalu 9.a, Mikk Otsar 9.a, Oliver Jõesaar 9.a.

JONNA SILD, 9.a klass

POLKAT TANTSIMA

Hakkasin ma vantsimaie, vantsimaie, vantsimaie.

Et saaks minna tantsimaie, tantsimaie, tantsimaie

Mõtsin' – täna tantsin polkat, tantsin polkat, tantsin polkat.

Kaaslaseks taan' naabri Olkat, naabri Olkat, naabri Olkat.

Vaatsin' saali, et sa kae! Kaaslaseks tal hoopis Mae.

Kodo läksin pisarsilmi.

Oli see uni või oli see ilmsi?

AGE-MIDRID ROHUSALU, 9.a klass

KOOLIOLÜMPIAMÄNGUD ÜLENURME GÜMNAASIUMIS

Ülenurme Gümnaasiumi kooliolümpiasportlaste autasustamine.

Foto: Omar Saksing

Septembris leidsid aset juba VI rahvusvahelised kooliolümpiamängud Ülenurmes.

Olümpiamängud algasid 23. septembril Eesti Spordimuseumis, kuhu olid kutsutud kõigi osalevate koolide esindajad. Osalesid Joroineni kool Soomest ning Eestist Nõo Reaalgümnaasium ja Ülenurme Gümnaasium. Väikesele koolide enese-tutvustusele järgnes olümpiateemaline viktoriin, mille oli koostanud Eesti Spordimuseum. Seejärel saime tutvuda spordimuseumi püsinäitusega ning päev lõppes viktoriinist osavõtjate autasustamisega ning liputseremooniaga, mis toimus muuseumi olümpiaavõtjate toas.

24. septembri hommik – kell 08.30 liigub Tõrvandist Ülenurme poole pikk rongkäik (1.–5. klassid), kõige ees olümpiatuli. Algklasse tervitas Ülenurme staadionil kooli direktor Olev Saluveer. Ja algavadki võistlused. Aladeks olid kilbiteatejooks, pallivise, tõukerattasõit ja sprint. 1. klassid võistlesid olümpiarajal. Võitjaid autasustati diplomi ja šokolaadimedaliga. Kõik osalejad said olümpiamängude kleepsu.

Kell 12.00 algas avatseremoonia võistlejate sissemarsiga – kõige ees meie külalised Soomest ja Nõost. Olümpiatule süütas Eesti meister kõrgushüppes Anna Iljuštšenko, kes andis pärast ka lühikese pressikonverentsi koos oma treeneri Martin Kutmaniga. Olümpiahünni saatel heisati olümpialipp. Sportlase vande andis 11. klassi õpilane Rasmus Haugasmägi, kohtuniku vande andis direktori asetäitja spordi alal Toomas Kivend. Kultuuri-programmi alustasid 3. klassi õpilased, kes moodustasid värviliste õhupallidega staadionile olümpiarõngad ning siis need taevasse lennutasid.

Esinesid Ülenurme Gümnaasiumi ja võimlemisklubi „Rütmika“ iluvõimlejad kavadega „Võilill“ ja „Eurovisiooni staar“. Kultuuri-programmi lõpetas 12. klassi õpilane Gerda Peda, kes esitas olümpialaulu.

Ja võiski alata võistlusprogramm. 6.–12. klassidele olid alad võistkondlikud – igast klassist 3 poissi ja 3 tüdrukut. Aladeks olid kilbiteatejooks, käsikutega kaugushüpe, jalgpalliga täpsuslöögid väravasse, taldriku täpsusvisked, tõukerattalaalom, naela löömine paku, kõievedu ning naisekandmine kandraamiga. Parimad võistkonnad said auhinnatud diplomite ja kommikarpidega.

Võitjameeskond, kelleks oli 12.c klass, langes olümpialipu ja selleks korra on olümpiapidu Ülenurmes läbi. Olümpiatuli süttib Ülenurmes jälle septembris 2012.

Parimad võistkonnad olümpiamängudel:

6. ja 7. klasside arvestuses võitis 7.a klassi võistkond;

8. ja 9. klasside arvestuses võitis 9.a klassi võistkond;

10.–12. klasside arvestuses võitis 12.c klassi võistkond, teise koha sai 10.b klass ning kolmandaks tuli Nõo Reaalgümnaasiumi võistkond.

Suur tänu kooli juhtkonnale ning kõigile õpilastele ja õpetajatele, kes aitasid ürituse õnnestumisele kaasa! Suur tänu Eesti Olümpiaakadeemia toetuse eest!

MARIT RAUK,
Ülenurme Gümnaasiumi huvijuht

KÜLALISED SOOMEST

Septembri lõpus külastasid Ülenurme Gümnaasiumi õpilased meie sõpruskoolist Joroinenist. Kokku oli neid kuus: kolm tüdrukut ja kolm poissi. Ka mina majutasin ühte tüdrukut, kes oli hästi sõbralik ja avatud. Kokku viibisid nad siin kolm päeva ning selle aja sees oli meil väga tihe graafik. Sel ajal me osalesime loomulikult kooli olümpiamängudel, tutvustasime enda kooli, käisime linnatekskursioonil ja õhtustasime restoranis Big Ben. Kõigele lisaks käisime ka vaatamas Rocki korvpallivõistlust, mis oli soomlastele huvitav kogemus, kuna nad polnud kunagi varem korvpallimängul käinud.

Kokkuvõttes olid need kolm päeva väga toredate ning loodame, et saame ise ka soomlastele külla minna ja näha, kuidas nende koolis elu käib.

LAURA LIISA LEPPIK, 10.b klass

23.septembril algasid Ülenurme Gümnaasiumis kooli olümpiamängud. Seoses sellega pidid kuus meie kooli õpilast majutama kolm päeva Soomest tulnud sportlasi.

Soomlastele tutvustasime Tartut ja spordimuuseumi, käisime korvpalli vaatamas ja restoranis söömas. Olümpiamängudel jäid soomlased meie koolile ja Nõo koolile alla, aga sellegipoolest olid nad kogu aeg lõbusad ja me veetsime toredalt aega. Jäin nende külaskäiguga väga rahule, sain hea keelepraktika ning majutan kindlasti ka järgmisel korral meie kooli tulevaid vahetusõpilasi. Mina suhtlen oma soomlasest sõbraga internetis siiani ja ootan juba aega, kui me külastame ka nende kooli.

SIGRID SAVVA, 10.b klass

Soomelise külalise majutamine oli mulle omaette kogemus – võõras inimene meie kodus ja lihtsam oleks ju olnud lasta kellelgi teisel ta enda juurde võtta. Esialgu hakkasin juba kahetsema oma innukat otsust seda teha, aga mida aeg edasi, seda rohkem olin oma otsusega rahul. Esimesel päeval oli jutt minu ja Heli vahel kesine. Teisel päeval osalesime mõlemad olümpiamängudel ja pärast käisime korvpallimängu vaatamas. Sel hilisõhtul rääkisime tervelt 4 tundi.

TOOMAS PILT, 10.b klass

MINU HOBI

Läksin, läksin matkamaie, lindu kaunist kuulamaie. Võtsin kaasa vaatetoru, laulsin minnes laulujoru. Torni otsa sisse seadsin, parte, luiki kaua kaesin. Kus sa oled hanekene, kuhu jäänud laglekene? Millal algab rändeaega, kaua kestev lennuaega? Aega läks mul kauakene, kuni tuli vihmakene.

JÜRGEN RUUT, 9.a klass

Ühel vihmasel sügispäeval võis koolimaja ruumides tunda taas vinget haisu. Miks? Eks ikka selleaastane rebaserets!

Foto: Keidy Normann

ME TULEME SUVEST

Aeg möödub tõesti kiiresti. Alles me olime 7. klassis ja nüüd oleme juba 8-ndas. Kahe klassi vahele jäi aga suvi, mis möödus samuti kiiresti. Tänavune suvi oli minu jaoks veidi teistsugune, sest ma käisin uutes kohtades ja kogesin uusi tundeid. Kindlasti oli see suvi meeldejäädav ka selle kuumuse pärast.

Juba suve algul mõtlesin ma läbi lugeda Paulini „Pärandi triloogia“. Olen näinud esimesest osast tehtud filmi ja juba see oli väga huvitav. Niisiis ma lugesingi läbi kõik kolm osa. Need raamatud rääkisid ühest lohest ja loheratsanikust, kes pidid võitlema kurja kuninga vastu. Nende teekonnal haldjate ja vardjate juurde juhtus palju põnevaid seiklusi.

Sellest suvest jäid mulle kõige rohkem meelde langevarjuhüpped ja lennukiga lendamine. Mõlemad mu vennad hakkasid käima langevarjuga hüppamas ja kui nad tegid oma esimesi hüppeid, siis käisime neid isa-emaga vaatamas. Hüppamine toimus Nurmstil, mis asub Tartu ja Tallinna vahel. Nurmsi lennuväljal oli palju rahvast, kes kõik oma järke ootasid. Kõik olid seal väga sõbralikud. Seal sain ma ka esimest korda lennukiga lennata. Ma lendasin AN2-ga, mis on isegi Eestis haruldane. Sain istuda juhi kõrval, mida tava-

liselt teha ju ei saa. Kuna see juht, kellega ma sõitsin, oli noor ja julge, siis ma kogesin ka asju, mida muidu lennates kindlasti ei koge. Me tegime järske tõuse ja allaminekuid. Maandumisel tõusin ma isegi istme pealt õhku, kuna see oli nii järsk langemine. Seda kogemust ei unusta ma kunagi.

Suve lõpus käisin ma koos vanaemaga ka Setumaal Obinitsas. Mulle meeldis seal, sest seal oli rahulik.

Nüüdseks on saabunud juba sügis ja on aeg jälle koolis käia. Sellel aastal läksime remonditud kooli. Remont on küll pooleli, aga juba on näha, et koolimaja tuleb ilus. Remont käib veel edasi, aga samuti ka koolitöö.

Peagi astume suvest sügisesse. Sügisetunne on juba õue minnes. On tunda värsket ja jahedat õhku ja hommikul kooli minnes on näha kastet, mis katab tihedalt maad. Ka linnud valmistuvad talveks. Kõikjal on näha linnuparvesid. Paljud linnud on juba lahkunud, aga pääsukesed, kes peaksid olema samuti lahkunud, lendavad rahulikult edasi. Sügis tuleb aga kindlasti.

KADRI IRDT, 8.a klass

MAMMA VALGED PÜKSID

Rändame nüüd ajas tagasi ning jõuame nõukogude aega ehk kaheksakümnendatesse. Lugu pärineb tõsielust – minu Mamma pükste matmisest. See oli nimelt huumoririkas ja salapärane pükste matmine mulla koostisesse. Aga alustaks siis pihta.

Kui minu Mamma oli esimene oktoobrilaps ja valmis kooli minema, juhtus esimesel koolipäeval tint kukkuma Mamma valgete pidupükste peale. Kuna ei olnud naljaasi pükse rikkuda tindiga, mis ei tule kindlasti ka pükstelt maha, oli Mamma paanikas. Mida küll ütleb Vana Mamma? Olles veel üksinda kodus, tõmbas Mamma puhtad riided selga ning kepsutas kahe talu vahel oleva heki juurde. Loomulikult võttis

ta ka labida kuurist kaasa. Kohale jõudnud, otsis ta valgete pidupükste jaoks salapärase koha. Ja selleks osutus vana õones männi alune. Mamma tegi siuh-säu labidaga ning püksid olidki sügaval maa sees. Vana Mamma koju jõudes ei olnud Mammal oma esimese koolipäeva puudumise kohta tõendit, kuid pükste kohta ei tea Vana Mamma siiani.

Pragu olen mina oma Mamma loost teadlik ning vahel, mõeldes sellele, naerame Mammaga kõhud kõveras. Ja kindlasti on need valged püksid juba mulla sees kõdunenud.

KATRE KALLAS, 7.a klass